

INFACTO

- Haluatko valmistuttuasi päästä ratkomaan maailman vaikeimpia haasteita kansainvälisissä tiimeissä Suomessa tai ulkomailla?
- Onko sinulle tärkeää oppia uutta ja päästä kehittämään taitojasi ja osaamistasi?
- Oletko energinen ja luova ongelmanratkaisija valmiina haastamaan itseäsi joka päivä?

Hae McKinseylle Junior Associate -konsultin rooliin ja käynnistä urasi maailman arvostetuimmassa ylimmän liikkeenjohdon konsultointifirmassa.

Etsimme Helsingin toimistollemme lahjakkaita, opintojensa loppusuoralla olevia tai jo valmistuneita DI-opiskelijoita Junior Associate -konsultin rooliin. Arvostamme McKinseyllä kollegoidemme luovuutta, ongelmanratkaisukykyä ja laaja-alaista ajattelua: tämä näkyy myös siinä, että konsulttimme tulevat hyvin erilaisista taustoista.

Monipuolisten koulutusohjelmien, tiimityöskentelyn ja kollegoiden päivittäisen tuen avulla haluamme auttaa myös sinua kehittymään kohti omia tavoitteitasi.

Lue lisää konsultin työstä ja urapoluistamme osoitteessa www.mckinsey.fi. Voit jättää hakemuksesi jopa 12 kuukautta ennen arvioitua valmistumistasi.

Tiesitkö?

- Meillä on yli 9 800 konsulttia yli 60 maassa, myös TTY:lta
- Asiakkaisiimme kuuluu 90 prosenttia maailman suurimmista yrityksistä, lähes sadan valtion hallitukset ja useat kansainväliset instituutiot ja hyväntekeväisyysjärjestöt
- Teemme töitä suoraan henkilökohtaisesti asiakkaidemme kanssa

Sisällysluettelo

Infacto 2/2014

4	Pääkirjoitus
5	Puheenjohtajan palsta
6	TEK-palsta
7	Hallopedin kynästä
8	Infacton kunnianosoitus vuoden hallitustoimijalle
10	Alussa oli vain suo, kuokka ja fuksipassi
11	Never gonna give you up again
12	Haastattelussa Olli Manninen
14	McKinsey Excursio
16	Local Group Exchange

Maija Kruus fuksisitseillä. Kuva: Laura Yltävä

Yritystiimi hoitaa fuksisitseillä. Olli Virtanen, Tuomas Hirvonen ja Henriikki Sinkkilä. Kuva: Laura Yltävä

Lupauksia ja odotuksia

Päätoimittaja kiittää lukijoita vuodesta 2014

Vuosi loppuu. Ilmassa on todellista päättymisen tuntua ja toisaalta uuden alun odotusta. Uusi hallitus valittiin syysyleiskokouksessa ja moni pitkään hallitustoiminnasta kiinnostunut indecsiläinen sai toiveensa toteen ja pääsi tähän kouralliseen ihmisiin, jotka pyörittävät kiltatoimintaa ensivuonna. Kiltahuoneella voi melkein tuntea uudet ideat ja innon lähteä kehittämään palveluja, tapahtumia ja verkostoja.

Moni alkaa tässä vaiheessa miettiä mitä kuluneen vuoden aikana on tapahtunut, ja toisaalta mitä toiveita ja odotuksia seuraavalle vuodelle laitetaan. Tässä kohtaa vuotta tehdään itselle ne kuuluisat lupaukset, että ensi vuonna käyn jokaisella luenolla, kirjoitan opintopäiväkirjan aina kun se on suoritusmuotona mahdollinen ja nautin vähemmän ilolientä. Ja ensi vuonna tähän samaan aikaan muistellaan niitä lupauksia ja sitä mihin niiden toteutuminen kaatui. Tammikuuni olisi ollut tipaton, mutta hyvä ystävä päätti järjestää isot syntymäpäiväjuhlat. Olisin päässyt jokaiselle luennoille, jos sänkyni ei aamusin pitäisi minua niin tiukassa otteessa. Olisin urheillut, jos ei olisi ollut niin paljon ikimuistoisia teekkaritapahtumia, jotka osuivat aina sen Mahlmaen Pump! -tunnin päälle.

Niin ja silti joka vuosi löydän itseni tekemästä näitä lupauksia. Lupaukset ovat pieniä tai suuria tavoitteita. Kun vuosi vaihtuu, tavoitteisiin pyrkimisen saa aloittaa alusta ja kuluneen vuoden tavoittamatta jääneet maalit

jättää taakse. Urheilua, koulunkäyntiä tai kiltatoimintaa lähtee toteuttamaan uudella energialla ja innolla, puhtaalta pöydältä.

Mitä omat uuden vuoden lupaukseni sitten ovat? Aion urheilla ja parantaa kulahtanutta kuntoani, käydä ahkerasti luennoilla ja erityisesti aion päihittää oman henkilökohtaisen mörköni, insinöörifysiikka I:n. Se miten minun ja kiltatoiminnan yhteiselle polulle

käy selviää itsellenikin vasta vuoden vaihteen jälkeen. Aloittaessani Infac-ton tekemisen kirjoitin ensimmäiseen päätoimittajan palstaani siitä, miten upea porukka Indecs on. Nyt tähän viimeiseen lehteen haluan vielä hehkuttaa sitä, miten hyvä porukka Indecsin hallitus 2014 on. Mielettömän hyvä.

Päätoimittaja kiittää ja kuittaa vuodesta 2014! Tehkää hyviä uuden vuoden lupauksia.

Ellinoora Korpela Tarakin vuosijuhlilla. Kuva: Laura Yltävä

Julkaisija ja kustantaja:

TTY:n tuotantotalouden kiltä
Indecs
hallitus@indecs.fi
www.indecs.fi

Päätoimittaja:

Ellinoora Korpela
ellinoora.korpela@student.tut.fi

Taittaja:

Laura Yltävä
laura.yltava@student.tut.fi

Painopaikka:

Kopioniini, Tampere

Painomäärä:

50kpl

Kuvat:

Laura Yltävä

Laitetaan PJ nukkumaan

Hallitus vaihtuu ja uuden vuoden mukana tulee uusi puheenjohtaja

Alitajuisesti en varmaankaan haluaisi sitä myöntää, mutta hallituskausi 2014 on muutamaa viikkoa vaille tapteltu. En haluaisi myöntää sitä näin tajuissanikaan. Muutaman päivän päästä saan vielä kunnian vetää Indecsin syysyleiskokouksen ja olla mukana valitsemassa seuraajaani. Jäljellä on muutama joulukuun etappi kuten TIMES, JouluxQ ja uuden hallituksen perehdytys, mutta haikeus on jo iskenyt sisimpääni kuin se nopea ja väliaikainen itsevarmuuden puuska herwantapelin jälkeen. Saman analogian puitteissa odotan jännityksellä tammikuussa räjähtävää järjestötoimintakrapulaa.

Silti ymmärrän, että katseet on pidettävä keväässä. Seuraava vuosi on Indecsillemme erityisen kiintoisa, sillä YO-kunta viettää 50 vuoden iässä juhluvuottaan. Tämä tulee varmasti näkymään TTY:n tapahtumakentässä, samalla kun omalla killallamme on luvassa normaaliin tapaan vähintään kymmenen kilominuuttia hauskaa ja hyödyllistä. Ja mitään kun ei oikein kehtaisi jättää välistä. Helmikuussa

vastaanotamme perinteisesti muuttaman tusinaa eurooppalaisia tuta-veljiä ja –siskoja ESTIEM Vision Helsinki-Tampere –tapahtumaan, ja jokunen piiri tämän jälkeen vastaanotamme tuhannen tusinaa suomalaista tuta-veljeä ja –siskoa juhlistamaan tuotantotalouden opiskelijoiden aktiivitapahtumaa Tutapäiviä. Näiden lisäksi on kaikki ikivihreät fuksiexcute, Tre Kronor-sitsit, Wappu ja kesätyönhaku, joita ilman ei oltaisi pärjätty tähänkään mennessä. Omalta osaltani toivotan jokaiselle rehellistä onnea tästä salaatista selviämiseen.

Jos suotte, niin hempeilen nyt kiitoksen ja rohkaisun sanoja. Ilman mahtavia ihmisiä Indecs ei olisi näin mahtava yhteisö. Haluan kiittää hallitustani koko vuoden työpanoksesta, tuesta ja meiningistä – teidän takianne työskentely jäsenistön eteen oli mielekästä, antoisaa ja huikeaa! Ja ennen kaikkea haluan kiittää Indecsin jäsenistöä – teitä varten tämä vuosi puurettiin. Jotain taidettiin tehdä oikein, sillä paras palkinto oli nähdä teitä sankoin joukoin tapahtumissa

ja kiltahuoneella. Lisäksi useimmiten teillä(kin) tuntui olevan hauskaa.

Seuraavalle hallitukselle sanon: olkaa innoissanne ja tehkää vuodesta toisilenne huikea. Kuunnelkaa jäseniä ja näyttäkää omille seuraajillenne miten mahtavaa kiltatoiminta on. Luotan siihen, että jatkuvan kehityksen periaattein pystytte parantamaan jälleen tämän vuoden toiminnasta. Siirryn pian punaisen rajan yli Wanhaksi Kähmyksi, takarivin huutelevaksi pirlaiseksi, tilanteesta ja lajista riippumatta killan kokeneimmaksi äijäksi, kieron ja muikean hämmennyksen mestariksi, mutta lupaan silti katsoa silloin tällöin peräänne.

Lopuksi siteeraan edeltäjäni Teemu Viljamäkeä: ”Puheenjohtajuus on parasta mitä voi tehdä housut jalassa. Suosittelen kaikille.” Tämän osuvampaan en pysty, joten jätän tämän vain tähän.

Kiitos ja anteeksi,
Tommi Valkonen
Indecsin hallituksen PJ 2014

Tommi Valkonen ja Martti Luotonen Törmäilyautoilemassa Paderbornissa. Kuva: Laura Yltävä

Kuka on KYH ja mitä hän tekee?

Kiltayhdyshenkilö eläköityy ja kaipaa seuraajaa

Myöskään tällä kertaa emme saa nauttia TEK-dekkarista, sillä kiltayhdyshenkilömme ei voi enää toimia tehtävässään ensi vuonna. Tämän vuoksi kiltamme tarvitsee uuden kiltayhdyshenkilön ja vanha KYH haluaisi kertoa teille enemmän kiltayhdyshenkilöiden toiminnasta.

KYH – kuka se on ja mitä se tekee?

Tällä kertaa TEK-palstalla mietitään, kuka on KYH ja mitä KYH:n tehtävät pitävät sisällään. Dekkarinälkäisille tiedoksi: dekkari saattaa palata tai siten ei, mutta se ei enää ole allekirjoittaneen päätettävissä.

Kuka on KYH?

KYH tulee sanasta kiltayhdyshenkilö. Jokaisella killalla on oma kiltayhdyshenkilönsä, joka toimii linkkinä ammattijärjestömme TEK:n (josta oli asiaa viime numerossa) sekä killan välillä. KYH:ltä on toivottavasti helpompaa kysyä työelämään liittyviä kysymyksiä ja TEK on kouluttanut jokaisen KYH:n niin, että vastauksia-kin pitäisi löytyä. Jos KYH ei osaa vastata, ottaa hän yhteyttä joko koulun teekkariyhdyshemiehen, joka joko osaa vastata tai sitten kysymys esitetään edelleen TEK:n sisällä eteenpäin. Vielä ei ole eteen tullut kysymystä johon ei

olisi osattu vastata, joten rohkeasti kysymään, jos jokin askarruttaa!

No mitä se KYH oikeasti tekee?

No eihän se KYH oikeasti kauheasti kysymyksiin vastaile, koska ei niitä pahemmin tule. Se mitä KYH oikeasti tekee, on TEK:n näkyvyyden edistämistä erilaisissa tapahtumissa sekä teekkariyhdyshemiehen auttamista erilaisissa tempauksissa. KYH:n yksi tärkeimmistä tehtävistä on olla läsnä fuksiviikolla ja kertoa uusille opiskelijoille TEK:stä. Tämän lisäksi tänä vuonna Indecsin KYH:n on voinut bongata killan kyykkäkarsoista sekä Indecs Challengesta TEK:n makkaraa paistamasta sekä joulukuun alussa Teekkarin Työkirjan julkistustilaisuudesta Sähkötilon aulasta. Homma on siis hauskaa yhdessä muiden KYH:ien ja kiltatoimijoiden kanssa tekemistä eikä vie lähellekään sitä aikaa mitä killan hallituksessa toimiminen vie. Ja kyllähän tästä myös jotain saa. Alku-

vuodesta kävimme puheenjohtajan ja fuksikapteenin kanssa verkostoitumassa muiden kaupunkien ja kiltajen toimijoihin Otaniemessä, TEK:n laskuun tottakai. Tämän lisäksi KYH:it pääsevät ilmaiseksi katsomaan Nääspeksiä ja muiden KYH:ien ja TYK:n kanssa pidetään muutamia illanistujaisia vuosittain.

Miksi halusin kertoa teille enemmän siitä mitä teen?

No siksi, että en voi itse enää ensi vuonna toimia Indecsin kiltayhdyshenkilönä vaihdon vuoksi. Indecs tarvitsee siis uuden KYH:n, oletko se sinä? Jos haluat tietää TEK:stä tai KYH:n tehtävistä lisää ota rohkeasti yhteyttä.

TEK terveisin KYH:inne (vielä hetken aikaa)

Ida Myllyharju
ida.myllyharju@student.tut.fi

Pohdintaa vallasta ja vallankäytöstä

Edunvalvontapalsta

Insinöörit ovat taipuvaisia suosimaan meritokratiaa eli vallan jakamista pätevimmille ja kyvykkäimmille yksilöille. Kieltämättä on varsin loogista ja insinöörijärkeen käyvää, että parhaimman kompetenssilla varustettu henkilö on tekemässä päätöksiä. Silti me opiskelijat usein puolustamme henkeen ja vereen opiskelijaedustuksen olemassaoloa yliopiston päätöksenteossa.

Varsinkin työelämässä yleneminen ansioiden perusteella on yleisin malli asioiden hoitamiseen, ainakin teoriassa. Tällainen ratkaisu sopii rationaaliselle ihmiselle kuin avain lukkoon. Tekniikan alan ihmisiä ei useinkaan nähdä politiikassa, sillä se koetaan perustuvan liikaa epämääräiseen suhmurointiin ja hämääriin lehmänkauppoihin. Poliitikot valitaan kansansuosion perusteella, joten asioita ei olekaan usein hoitamassa paras ja kokenein, vaan suurinta kansansuosiota nauttiva keulakuva. Valitettavan usein kyseessä ovat vielä ne harvat, joita asioihin vaikuttaminen edes kiinnostaa.

Lähtökohtaisesti ajatus siitä, että valtaa käyttäviä asemia tulisi varata jonkin ihmisestä riippumattoman ominaisuuden perusteella, on tekniikan alan ihmisille usein varsin vieras. Olkoonkin kyseessä sitten sukupuoli tai muu syy, kiintiöt eivät yleensä ole toivottu ratkaisu. Yliopistojen päätöksenteko perustuu varsin pitkälle yliopistodemokratiaan, jossa kaikki merkittävät päätökset tehdään kolmikkannalla, jonka muodostavat professorit, muu henkilökunta ja opiskelijat.

Tällainen päätöksentekomalli on demokratian ihanteiden mukainen, sillä valtaa käyttävät ne, joita päätöksen koskevat. Teoriassa siis koko yhteisön pitäisi hallita kaikkien parhaaksi. Valitettavan usein demokraattisissa hallintomalleissa kuitenkin takerrutaan tiukasti eturyhmäpolitiikkaan, jossa omia mielenpiteitä ja edustajia juntataan peruste-

luista välittämättä. Silloin voidaanakin aiheellisesti kysyä, onko se hallintoa kaikkien parhaaksi?

Toinen merkittävä piirre, joka liittyy demokraattiseen päätöksentekoon, ovat piilotetut vallankäyttäjät. Päätöksentekoprosesseihin sisältyy aina valmistelua ja esittelyä, jonka tekevät tahot, jotka eivät ole välttämättä hyvin tiedossa. Todellisuudessa nämä tahot käyttävät varsin paljon valtaa, sillä valmistelussa vaikutetaan eniten siihen, minkä suunnan asiat ottavat. Vaatii demokraattisen toimielimen jäseneltä varsin paljon lähteä kaata-

oman edunvalvontaurani aikana usein huomannut, että niitä fiksumpia kommentteja käsiteltävään asiaan tulee opiskelijajäseniltä. Vaikka muilla voikin olla vuosien kokemus, opiskelijoiden sivuuttaminen olisi varsin typerää, sillä me olemme tulevaisuuden asiantuntijoita. Ja rehellisesti sanottuna en tiedä, olenko ainakaan itse merkittävästi fiksumpi viiden vuoden kuluttua kuin nykyäänkään.

Sitä paitsi TTY:llä asiat on tehty fiksumpi monin tavoin. Säätiön hallitus koostuu täysin ulkopuolisista tahoista, ja oikeastaan hyvä niin. Se luo erilaista

“ Opiskeluun ja sen käytännön toteutukseen liittyvissä asioissa me olemme asiantuntijoita. ”

maan valmisteltua päätöksentekoa, sillä vaihtoehtojen tarjoaminen ilman päivien pohjustusta on vaikeaa.

Vaikka kritisoinkin järjestelmää, se ei tarkoita, ettenkö olisi sen kannalla. Tunteettoman ajattelijan muotoilu siitä, että demokratia on huonoin mahdollinen valtiomuoto, lukuun ottamatta kaikkia muita kokeiltuja, pääsi jo Churchillin puheisiin. Vaikka mandaattipaikat tuntuvat typeriltä, voidaan kysyä myös kysymys siitä, kenellä on enemmän kokemusta opiskelijan arjesta kuin opiskelijalla. Opiskeluun ja sen käytännön toteutukseen liittyvissä asioissa me olemme asiantuntijoita. Olen myös

perspektiiviä yliopiston tulevaisuuden suuntaan ja toimintaan, sillä likinäköisyys oman yhteisönsä asioista on varsin tavallista. Toisaalta meillä opiskelijaedustajat valitaan haastatteluiden ja todistetun kompetenssin pohjalta. Senkin voisi tehdä toisin, sillä esimerkiksi HYY:ssä opiskelijaedustajat valitaan vaaleilla. En tiedä kumpi tavoista toteuttaa parhaiden opiskelijaedustuksen ja järkevän päätöksenteon, jotenkin vain kallistun meidän järjestelmämme kannalle. Vaikka se ei demokratiaa puhtaimmillaan olekaan, mielestäni joskus pitää mennä kompetenssi edellä.

Tuomas Hirvonen

Infacton kunnianosoitus vuoden hallitustoimijalle

Hallituskausi lähenee loppuaan. Infacton haluaisi antaa kunniamaininnan ja erityisen hatunnoston eräälle hallitustoimijalle. Kyseinen henkilö on hoitanut omat hommansa kaikessa hiljaisuudessa paremmin, kuin kukaan olisi odottanut. Moni ei tule edes ajatelleeksi, miten monesta asiasta kiittäminen on tätä toimijaa. Erityisesti killassa pitkiä iltoja viettäneet tuntevat varmasti kiittolisuuden velkaa tälle seuraavan aamun pelastajalle, joka on yleensä ehtinyt siivota killan ennen kuin illanviettäjä ovat luolissaan edes hereillä. Infacton vuoden hallitustoimija-kunnianosoitus kuuluu tänä vuonna Kolmiovastaava Karim Hafezille.

Sivu ystäväni-kirjasta:

Olen: Karim Hafez

Iältäni olen: 28v

Siviilisäätyäni: naimisissa

Olen kotoisin: Faaraoiden ihmeellisestä maailmasta

Olen työskennellyt: Äitisi kanssa.

Periaatteeni: Yritä edes kerran ja katso mitä tapahtuu.

Maailmankatsomukseni: Maailman on ihmeellinen pieni paikka ja jollain on aina asiat huonommin kuin itsellä.

Rakastan: Kaikkia

Tarvitsen: Rahaa

Pidätkö työistä vai pojista? Tytöistä eniten, mutta poikakarukka on rakkauden puhtain muoto

Onko sinulla salaisuuksia? Ihan liikaa

Millaisesta fyysisestä rakkaudesta pidät? sellaisesta puhtaasta.

Onko sinulla valkolakkia? Kyllä niitä muutamia on.

Onko sinulla jokin mielen sairaus? Parantumaton irvailu (v%##?llu)

Millainen oli ensimmäinen tatuointisi tai lävistyksesi? Eipä ole

Mitä tilaat baarissa? Mahdollisimman eksoottisia ja vaivaa näkeviä juomia (saa rahalle vastinetta)

Omistatko eläimiä? Vain itseni

Onko sinua siunattu parhaalla ystävällä? On ja hän on tumma poika

Mitä muuttaisit itsessäsi? C'mon... mitäpä lottoot... Miksi täydellisyyttä pilaamaan

Mistä haluaisit että sinut muistetaan? Kaikkien kaverina.

Suurin tähänastisista saavutuksistasi:

Emäntä, miehen takana on aina nainen... vaikka joskus kyllä olen naisenkin takana ;)

Jotta tämä merkittävä Indecsiläinen tulisi tutuksi myös Infacton lukijoille, pyysimme häntä täyttämään demi.fi-sivuston keskustelupalstalta löydetyn aikuiset ystäväni -ystäväkirjan sivun (eräästä hallitustyrkky-hakemuksesta inspiroituneina) sekä kyselimme hieman hänen matkastaan kolmiovastaavana

Kuinka päädyit kolmiovastaavaksi?

Tulin aikoinaan tänne ja eikä minulla kavereita TTY:ltä. Olin vielä silloin rampa niin en voinut osallistua fuksiviihkollekaan. Päätin korjata tilanteen liittymällä mukaan kiltatoimintaan. Päätin hakea hallitukseen, koska huomasin siellä olevan juuri oikea pesti minulle (Kolmiovastaava, aikoinaan VPj). Rooli sopi minulle kuin kondomi miehelle, sillä olin tehnyt promoottorin hommia noin 9 vuotta, tämä oli varmasti syy miksi minua äänestettiin.

Hallitukseen haku meni jotakuinkin näin: Olin TetaPK:n tunnilla ja saman päivän aikana olin tutustunut indecsiläiseen nimeltä Tiina (tällöin olin vielä rampa). TetaPK:n tunnilla istuessani Tiinan ja muitten ihmisten viereen, he sanoivat Indecsin hallituskähminän alkavan kohta. Näinpä lähdimme "hiukan" aikaisemmin luennotta sähkötaulun kuuntelemaan hallitusesittelyjä. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun kuulin Indecsin olevan vastuussa Kolmioista. Siinä samalla päätin hakea Varapuheenjohtajaksi (nykyään kolmiovastaava).

Tästä eteenpäin osallistuin enemmän ja enemmän Indecsin toimintaan ennen yleiskokousta, jotta ihmiset oppisivat tuntemaan minua. Tein myös hiukan "erilaisen" hakemuksen tyrk-

Lauri Venäläinen - kolmiotoimari ja Karim Hafez. Kuva: Laura Yltävä

Karim Hafez, Tommi Valkonen ja Lauri Venäläinen. Kuva: Laura Yltävä

kymappiin, jotta erottuisin joukosta. Näitten kaikkien asioiden summasta päädyin Indecsin hallitukseen ja sillä tiellä on pysytty, katumatta päivääkään.

Hallitustoiminta on antanut paljon ja tätä kautta on myös saanut enemmän kuin tarpeeksi kavereita TTY:ltä ja sen ulkopuolelta. Täten suosittelen jokaisesta lukijaa hakemaan opiskelun aikana jonkinlaiseen kiltta/kerho toimintaan mukaan, palkkiona ei ole vain oman osaamisen kehittyminen vaan myös unohtumattomat kokemukset ja elämykset, jotka säilyvät kultaisina elämän loppuun asti.

Mikä kolmioiden järkkäämisessä on parasta?

Vaikea sanoa mikä on parasta, mutta muutaman asian voi ottaa esille. Vaikka Kolmiot ovat jo kaikkien tietoisuudessa, sen kehittäminen on ollut erittäin hauskaa. Tällöin pääsee toteuttamaan paljon omia ideoita ja markkinointitempauksia. Erittäin mukavaa on ollut myös miten paljon hallitus ja muut ihmiset haluavat auttaa Kolmioiden toiminnassa. Toki myös toiminnasta saatu palaute on kivaa, tämä on myös yksi hyvä puoli Kolmiovastaavana olemisesta, ihmisten hyvät kokemukset tulevat helposti tietoisuuteesi ja saat palautetta omasta työstä.

Mikä kolmioiden järkkäämisessä on ikävintä?

Ikävintä on aina joskus sen vaativa työmäärä ja neuvottelutilanteet. Viimeisien vuosien aikana on joutunut neuvottelemaan useaan otteeseen eri tahojen kanssa ja näkemään paljon vaivaa, jotta Kolmiot ovat päässeet

tämän hetkiseen tilanteeseen. Täytyy kuitenkin muistaa, että näitten ikävien asioiden jälkeen on aina tullut hyvä fiilis ja hallitukselta on aina saanut tukea.

Mistä aika ja energia tähän kaikkeen?

Hoidin viime vuoden aikana Kolmioiden lisäksi monia muita killan asioita, kuten kolmio -promootiomateriaalin hankintaa, killan siivoilua, maskotin hankkimista yms... Uskon, että kaikilta riittää aina aikaa asioihin mitkä ovat lähellä sydäntä ja kiinnostavat. Vaikka siivoaminen ei aina ole hauskaa, haluaa sitä pitää killan siistinä ja parantaa jäsenten kokemuksia Indecsisistä.

Ellinoora Korpela & Karim Hafez

Karim Hafez Tivolin tiskillä. Kuva: Laura Yltävä

Alussa oli vain suo, kuokka ja fuksipassi

Millainen tarina näistä kolmesta syntyy?

Sain ihastuttavalta tutoriltani Maijalta viime numerossa haasteen kirjoittaa Infactoon yllä olevasta aiheesta. Kaikki tietävät mihin ylistettyyn suomalaiseen merkkiteokseen ja lukioajan pakkopullakirjaan nämä sanat viittaavat, mutta mitä tekemistä niillä on muka teekkareiden kanssa? Yhtenä kauniina perjantaiamuna, pienessä vapinassa ja kylmä hiki otsalla konetalon aulassa istuessani, aloin pohtia alkanutta fuksivuotta ja Täällä pohjantähden alla- romaania.

Kirjassa Jussilla on alussa vain kädessään kuokka ja edessään metsää. Vertauskuvallisesti voisi ajatella, että yhtä ahkerasti kuin Jussi alkaa kaivaa metsästä peltoa niin me alamme keräämään leimoja fuksipas-seihimme. Pieniin ja tietämättömiin fukseihin iskostuu yksi leima ja tapahtuma kerrallaan tamperelainen teekkarius, kunnes vuosi huipentuu wappuun ja meidän kastetaan viimein teekkareiksi. Fuksipassi on kuin kartta ja suunnannäyttäjä.

Tämän syksyn aikana olen saanut fuksina kokea ja oppia jo paljon tamperelaisesta teekkariudesta ja sen hämärästä maineesta. Mukaan on mahtunut muun muassa lipeviä porilaisia, huikea pikkujouluristeily sekä herwantapeli (joka on näköjään kaukana Monopolista). Koska kuvat tunnetusti kertovat enemmän kuin tuhat sanaa, tässä vielä muutama otos...

SIITÄ MITÄ KULTTISENGAILU PARHAIMMILLAAN TARKOITTA

JA MITÄ SIITÄ VOI SEURATA...

MITEN HAUSKAA RYHMÄTÖIDEN TEKEMINEN VOI JOSKUS OLLA

MIKÄ ON MÖTKÖ

MITEN URHOOLLISESTI TUTORIT TUKEVAT JA AUTTAVAT FUKSEJAAN VAIKEIMMISSAKIN TILANTEISSA.

MITEN HYMYLLÄÄN OIKEAOPPISSESSA SELFTIESSÄ

Näin lopuksi hyvänä tuotantotalouden opiskelijana, haluaisin vain todeta lisäarvo ja nakittaa Joonas Kuljalan kirjoittamaan seuraavaan Infactoon sivun mittaisen ravintola-arvostelun otsikolla "Castellon yössä". Herkullisia kirjoitushetkiä!

Kirjoittaja on fuksi, joka ei enää koskaan kieltäydy päätoimittajan nakituksesta kirjoittaa Infactoon.

Never Gonna Give You Up Again

International student getting touch with finnish culture

Did you know that there is a bagillion autonomous islands in between Sweden and Finland? Well neither did I! To be honest I have very vague memory of last year's pikkujoulu cruise. All I know is that it is hardly an authentic cultural experience. And only my 3 second goldfish memory is to blame and nothing more. So once again I decided to embark upon the cruise ship to see what the big deal was anyways. What I probably did not mention before is how I had packed for last year's cruise.

That one by itself is a long story with lots of twists and unexpected surprise ending, the short form of which is I hadn't! Last year, not having believed the "smart casual" guidelines to the magical evening, I had carelessly grabbed one of my least favorite sweaters. This time, I was going prepared with both smart and casual outfits I had carefully picked; after all, you do not want to look awfully underdressed next to his majesty the chairman.

He was actually really considerate of us internationals and he tried to accommodate by telling us the jokes in English. But for the love of god someone explain to me how this is supposed to be funny:

"Do you know why there are no horses in the Wild West? John Wayne."

Anyways, a big thank you to Tommo for the endeavor to keep us involved in all the merriment on the bus.

As the evening unwound, I started remembering everything from last year's cruise, all the rush to the tax free, bottling flying off the shelves like the candy bars in Willie Wonka and then flashing images of people dancing, jumping and moving around, or is it the boat moving and people standing still? I could not really tell! The cruise ship is like a mind-twisting maze and I do not think the liquor makes it any easier to get from one point to the

*Maria Morenko, Niusha Safarpour, Emma Kerilahti ja Laura Yltävä risteilyllä.
Kuva: Maria Morenko*

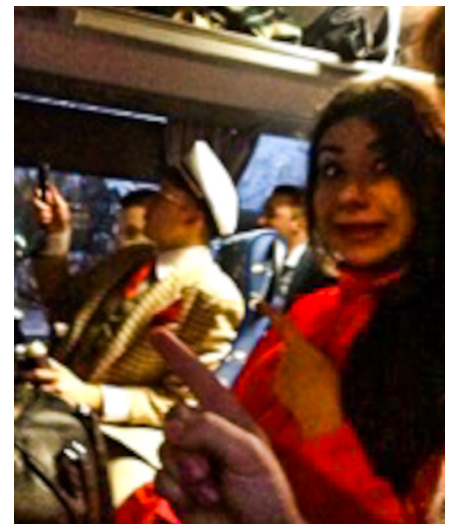
"But for the love of god someone explain to me how this is supposed to be funny:
Do you know why there are no horses in the Wild West? John Wayne."

other, or at least that is how I would like to explain why I hardly ever see anyone I know.

While all of the young and fabulous were still keeping the party mood on, we were good girls and by 2 o'clock we were already in our PJs, teeth brushed and tucked in. It was not me I swear, it was common consensus that we were too old for that s***.

Niusha Safarpour

Tommi's costume and Niusha Safarpour Kuva: Maria Morenko

Haastattelussa Olli Manninen

Millainen on vuoden opettaja?

Tämän vuoden viimeistä Infactoa varten toimitus päätti käydä tutustumassa Vuoden opettaja – palkinnon saajana viimeistään kaikille tutuksi tulleeseen Olli Manniseen. Muun muassa miehen luentotalenteet ovat saaneet paljon kiitosta opiskelijoilta. Mistä on mies kaiken tämän kirjanpitoviisauden takana?

Onneksi olkoon Vuoden opettaja – palkinnosta. Miltä tällaisen kunnianosoituksen saaminen tuntui?

”Kyllä se ihan mukavalta. Onhan se tavallaan aina yllätys. Ei sitä voi itse aavistella tuolla luentosalissa, että miten opiskelijat ovat kokeneet ja mitä muissa saleissa tapahtuu.”

Minkä uskot tekevän juuri sinusta Vuoden opettajan?

”Luulen, että olen niitä henkilöitä laitoksellakin kenellä on aidosti aikaa käyttää opetukseen ja pystyn sitä kautta ehkä saamaan parempia tuloksia.”

Mistäpäin olet kotoisin ja miten olet päätnyt opettamaan TTY:lle?

”Olen kotoisin, ja vanhemmat asuvat vieläkin, Ähtäristä. Se miten sitten päädyin tänne opiskelemaan, niin minulla ei ollut mitään ajatusta siitä minne menisin. Tämä oli aika luonteva paikka ja paljonhan täällä oli kavereitakin. Olen siis täältä valmistunut, mutta olen opiskellut myös kauppakorkeakoulussa. Siihen aikaan kun tulin tänne, ei ollut vielä tuotantotaloutta. Olen kyllä valmistunut tuotantotaloudelta kun tein teollisuustaloudesta lopputyön. Tuotantotalouden ohjelma muodostettiin silloin ja ne jotka tekivät teollisuustalouden lopputyön valmisuivat sieltä.”

Miten sitten valmistumisen jälkeen? Missä olet ollut töissä?

”Itseasiassa olin siinä vaiheessa vielä Helsingissä. Minulla oli eräs kaveri täällä töissä. Tuo henkilökunta, joka täällä nytkin istuu, oli silloin jo täällä. Olin sopinut tämän kaverin kanssa tapaamisen tuolla konekuppilassa. Hän oli sitten itse siinä vaiheessa jo ilmoittanut silloiselle laitosjohtajalle, Erkki Uusitalolle, että lähtee. Täällä vapautui tavallaan paikka. Uusitalon Erkki tuli siihen konekuppilaan samaan pöytään. Hän oli ollut minun diplomityöohjaajani, joten hän tuns minut ja kysyi mitä minä teen. Olin lähtenyt lamaa pakoon täältä aikanaan, mutta kyllä minulla oli sellainen ajatus että voisin muuttaa takaisin. Silloin ajattelin että minä tulen. Ensimmäinen työsopimus oli kuukauden mittainen. Sitten olen vaan viihtynyt täällä.”

Minkä vuoksi olet viihtynyt täällä niin hyvin?

”Eri aikoina eri syistä. Ne syyt löytyvät enemmän tuolta henkilökohtaisen elämän puolelta. Tämä työpaikka on 20 vuoden aikana kulloinkin ollut aika optimaalinen. Ja se tekeminen mitä täällä on ollut, on ollut riittävän haastavaa ja mielenkiintoista. Tämä on myös työyhteisönä ainakin minun kohdallani ollut aika ongelmaton.”

Koetko, että menneet YT-neuvottelut ovat vaikuttaneet viihtyvyyteen jotenkin?

”Siinähän oli lähtökohtana muuttaa organisaatiokulttuuria ja sitä ei voi muuten vaihtaa, kuin vaihtamalla ihmiset. Kyllä tässä muutos on meillä, sellainen muutos toiseen suuntaan. Tottakai hyviä kollegoita

Lehtori Olli Manninen. Kuva: Laura Yltävä

lähti ja aina voi miettiä olisiko asian voinut hoitaa toisinkin, mutta sitten kyllä tänne moni jäikin. Mutta kyllä täällä muutosta on aina ollut. Ei pidä ajatella että maailma muuttuisi vain nyt, se muutos on ollut aina. Täälläkin on mennyt hirvittävä määrä porukkaa tämän systeemin läpi ja se on aika pienen määrän ihmisiä, jotka ovat pysyneet pidemmän aikaa.”

Millaisia tulevaisuuden suunnitelmia sinulla sitten on?

”Ei voi sanoa oikein kumpaankaan suuntaan. Siinä on se oma valinta, kyllähän minua luonnollisesti kiinnostaisi jotain muutakin tehdä ja sitten toisaalta se, mitä tämä organisaatio tarjoaa minulle. Jos organisaatio pystyy tarjoamaan minulle hyvän paketin ja toisaalta taas kokee saavansa minulta jotain niin voi löytyä sellainen sovittava ikkuna. Tyyliini ei kuulu sellainen nopea ajattelu, että lähtisin reagoimaan tällaisiin asioihin, mitä tässäkin on ollut. Asioita on hyvä katsoa rauhassa ja katsoa mihin suuntaan ne menevät.”

Hypoteettisesti mitä haluaisit tehdä jos hakisit nyt töitä?

”Haluaisin olla hyödyksi. Sellainen oman edun tavoittelu ei ole koskaan ollut minun juttuni. Jos valittaisiin aloja uudestaan, voisin kuvitella olevani esimerkiksi lääkäri. Opettaminenhan on myös sellainen ammatti. Sellaiset pienet asiatkin voivat olla todella merkittäviä ihmisen elämässä, jos esimerkiksi kotona on jotain ongelmia. Voiko yrityselämän puolelta sitten löytää tällaista? Varmasti. Kyllä minä haluaisin, että se olisi jotain hyödyllistä.”

Miten opettajan työ sitten? Näitkö jo nuorempana, että sinusta voisi tulla opettaja?

”En. Omasta mielestäni en ole ihan ensimmäinen kenet näkisin opettajana. Ilmailu minua on aina kiinnostanut, jos minulla ei olisi ollut silmälasia jo seitsemännellä luokalla, eikä olisi tullut näköongelmia, niin voisin pitää haaveena, että olisin ollut esimerkiksi ilmavoimilla tai sitten ammatti-

Päätoimittaja Ellinoora Korpela haastattelemassa Olli Mannista. Kuva: Laura Yltävä

lentäjänä. Siihen aikaan silmälasit olivat ehdoton este. Loppujen lopuksi olen tosi tyytyväinen tähän.”

Onko sinulla jotain yhtä erityisen rakasta tai hauskaa opetusmuistoa?

”Ihan alkua ajoilta oli yksi opiskelija palaute. Se oli sellainen, taisi olla laitettu ihan nimelläkin, että Manninen pitäisi siirtää erityistehtäviin. Sitten siinä ei mennyt, kuin ihan vähän aikaa, niin sain virkanimikkeen erikoistutkija. Se toteutui silloin aika hyvin.”

Onko opetustyössä sitä vastoin sitten jotain ikävää puolta?

”En pysty kyllä palauttamaan mitään mieleen. Kaikki sellaiset tilanteetkin mitä on ollut, niin aina on pärjännyt. Olen kyllä toisaalta nähnyt muiden kohdalla sellaista, esimerkiksi yleensä nuorten naisten kohdalla. Esimerkiksi kun nuori nainen vetää ensimmäisiä kursseja ja sitten tulee joku kolmen ison korston porukka vaatimaan jotakin ja tavallaan ahdistaa hänet nurkaan. Ne ovat olleet sellaisia ikäviä tilanteita. Ne ovat harvinaisia toki, mutta niitä on nähty.”

Mikä sitten on parasta?

”Aina joskus se kun näkee vaivaa

jonkun asian eteen ja omasta mielenkiinnosta opiskelee ja sitten huomaa, että siitä onkin hyötyä, että se herättää sillä hetkellä positiivista palautetta. Esimerkiksi viimevuonna luentojen tallentaminen. Se oli ihan sellainen keppoinen protoilu juttu, mutta sain siitä paljon hyvää palautetta. Huomasin, että omat ennakko-odotukset olivatkin väärinä.”

Minkä yhden asian haluaisit jokaisen indecsiläisen osaaavan?

”Esimerkiksi Indecsin toiminta, Nääspeksit ja Tamppi-toiminta on sellaista, että jokaisen tulisi olla mukana ja ottaa vastuuta siitä, että tekee sen jutun. Esimerkiksi tällainen mitä sinäkin teet tässä. Kun saa sen kokemuksen, niin se kantaa aika pitkälle. Jokaisen pitäisi ottaa vastuu jostain asiasta, mikä ei suoranaisesti hyödytä itseä vaan ehkä muita, ne ovat tärkeitä taitoja. Jonkun yksittäisen kurssin yksittäiset asiat eivät sitten loppuinaan ole kovin merkittäviä. Itse pyörin Etelä-Pohjalaisessa osakunnassa, meillä oli sellainen ähtäriläisten mafia siellä”

Mikä on rakkain opiskelumuistosi?

”Kyllä ne wappuun liittyvät.”

Ellinoora Korpela

McKinsey excursio

Mitä konsultointi oikeasti on?

Konsultointi. Rekrymessut. 2 yritystä, yksi teema: digitalisaatio. Ryhmä tuotantotalouden 3.-n. vuosikurssilaisia lähti aamutuimaan Helsinkiin selvittämään, mitä se paljon puhuttu digitalisaatio oikein tarkoittaa, voiko tatalainen työllistyä IT-alan rekrymessuilla ja mitä kaikkea saadaan tällaisella laumalla rikki.

Päivän ensimmäisen kunniainin nan sai Jukka Tuomisto & bussin tulilasi, joiden varsin dramaattisessa yhteenotossa jälkimmäisenä mainittu halkesi. Onneksi tuulilasi oli kuitenkin vain sen verran uniikki, että kyseisiä busseja löytyi Euroopasta jopa 3, joten ihan pikkurahoja ei onneksi tarvitse korjauksen yhteydessä pyöritellä. Sen suuremmitta välirikkoita saavuimme kuitenkin SSAB:n, entisen Ruukin, tioloihin Kulosaareen.

SSAB:n on maailmanlaajuinen teräsyhtiö, jonka tavoitteena on tuottaa lisäarvoa tuotteilla ja palveluilla, jotka on kehitetty tiiviissä yhteistyössä asiakkaiden kanssa. Aikaisin matkaan lähteneille vieraille tarjottiin paikan päällä aamupala ennen lyhyitä kalvosulkeisia. Sen jälkeen oli vuorossa huomattavasti enemmän odotettu osuus, eli casejen ratkominen. Caseista toinen liittyi SSAB:n tuotto- tai asiakasarvon mahdollisiin lisäämiseen digitalisaation avulla, kun taas toisessa tarkoitus oli kehittää SSAB:lle uusi hinnoittelumalli.

Hahmoteluun ja alkeelliseen kustannuslaskelmaan ja presentatioon annettiin tunti aikaa, jonka jälkeen tuotokset esiteltiin vaativalle raadille. Oma ryhmäni valitsi caseista ensimmäisen. Ideamme oli kehittää yritykselle pelimäinen kokoonpano-ohjelma, josta toimittajat kätevästi näkisivät tuotteensa hinnan ja osaisivat jo lähtökohtaisesti rakentaa ja hahmotella omat tarpeensa. Tärkein osa ainakin itselleni vierailusta oli palaute, joka ratkaisusta annettiin.

Vierailu jatkui kysymys-vastaus -sesiolla, jonka aluksi SSAB:n yritysimin muutama edustaja esittäytyi. Tämän jälkeen oli tilaisuus esittää kiperiä kysymyksiä aina opinnoista henkilökohtaisuuksiin. Positiivista oli, että työntekijät olivat avoimin mielin liikkeellä, eivätkä sortuneet maailmaasyleileviin vastauksiin tai pelkään mainostamiseen.

Kunniainin SSAB ansaitsee toimivista lahjakasseista, jotka sisälsivät taivas+helveti -teokset yrittäjäystariinnoineen. Koko yrityksestä jäi positiivinen kuva, sillä caset ratkaisui neen olivat mielenkiintoisia ja yrityksen edustajat varsin helpostilähestyttäviä.

Vierailun jälkeen me varsin lahjutut opiskelijat teleporttasimme Henen

turvallisella bussikyödyllä Otaniemen Dipoliin IT-alan rekrymessuille. Vainkka meille oli etukäteen kovasti mainostettu CV:den tarpeellisuutta, odotti perillä enemmänkin perinteiset kynä ja karkki -messut. Sinänsä tapahtuma oli kyllä varsin vakuuttava suurine kävijämäärineen ja ständeineen, mutta konkreettista hyötyä tuntui irtoavan vähäisesti.

Tutalaisia tosin kehoitettiin hakemaan varsin moneen yritykseen, mutta konkreettinen hyöty painottui kyllä ainakin omalla kohdallani enemmän yrityslahjoihin. Mukaan tarttui niin Angry Birdsia, suihkumittaria kuin kultaista mitaliakin. Lähinnä heräsi ajatus, että vastaavanlainen tapahtuma samassa mittakaavassa olisi hienoa saada Tampereellekin. Ainakin

Tiina Haajanen, Elisa Lukin ja messukrääsää. Kuva: Laura Yltävä

Fanni Laurila ja Mikko Virtanen nauttimassa ruoasta. Kuva: Laura Yltävä

TTY:llä varsinaiset IT-alan rekrymes-
sut rajoittuvat IT-hekumaan, joka kat-
taa muutaman aulan ja käytävän.

Viimeisenä, ja ehkä odotetuimpana
kohteena, oli itse excun nimikkoyri-
tys, McKinsey. Skumppalasit kou-
rassa emme joutuneet kuuntelemaan
perinteisiä kalvosulkeisia, tosin
mahdollistahan se ei olisi ollutkaan,
sillä puljun näytöt olivat sanoneet
sopimuksensa irti. Sen sijaan mei-
dät jaettiin viiden hengen ryhmiin ja
eteemme asetettiin melko vaativan
oloinen case. Täytyy kyllä nostaa hat-
tua yritykselle, joka oli kiinnittänyt
jokaiselle ryhmälle oman mentorin.
Konsulttien aika kun ei tunnetusti ole
sieltä halvimmasta päästä.

Casen ratkaisua ohjeistettiin kädestä
pitäen ja varmasti jokainen osallistuja
oppi tulevaisuuden kannalta ratkai-

suun vaadittavia hyödyllisiä työkalu-
ja. Ideana oli nostaa kohdeyrityksen
kannattavuutta digitalisaation avulla.
Caseen kuului joukko yksityis- ja ryh-
mähaastatteluja sekä omaa päättelyä
kehittäviä tehtäviä. Rajatussa ajassa
kyhätyt tuotokset siirryttiin sitten
tutisevin käsin esittämään raudanlu-
jille ammattilaisille.

Vastaanottoa tuskin kukaan oli osan-
nut odottaa. "Toimitusjohtaja", jolla
ratkaisut esitettiin, oli jokaiselle ryh-
mälle varsin hämmäntävä. Toisinaan
hänen roolinsa oli olla kaikessa mu-
kana ja todella kiinnostunut yksityis-
kohdista, toisinaan taas varsin kettu-
mainen ja välinpitämätön ratkaisun
suhteen. Tapauksen opetuksena oli,
että on tiedettävä aina henkilö, jolle
ratkaisu esitetään ja toisaalta odot-
tamattomiinkin tilanteisiin on osat-
tava varautua.

Tilaisuudesta opiskelijoille arvok-
kaan teki myös aika, joka konsulteilla
oli meille antaa. Ruokailun lomassa
meillä oli mahdollisuus keskustella
mieltä askarruttavista asioista am-
mattilaisten kanssa. Varsin harvi-
nainen mahdollisuus siis. Mahat ja
pääät täynnä siirryimme sitten tuuli-
lasi säröillä olevaan bussiin. Varsin
runsaan lumisateen alkaessa saimme
pidellä penkeistämme kiinni bussi-
kuskien kaahatessa moottoritiellä. Täy-
tyy nostaa hattua myös järjestävälle
taholle eli yritystiimille; koko excusta
jää varsin erinomainen maku suuhun.
Ei oksennuksen sekainen tällä kertaa,
vaan raadollisesta kilpailusta syn-
tynyt veren maku.

Tiina Haajanen

*Santtu Loimusalo, Valtteri Salmijärvi
ja Tuomas Vaulanen ratkaisemassa
case. Kuva: Laura Yltävä*

Excun plussat:

- + Hene-haalarimerkit
- + IT-messu roina
- + Taivas+helvetti -teos
- + Tulevaisuuden case ratkaisu -työkalut
- + Ruoka ja juoma

Excu miikat:

- Yksi rikkoutunut tuulilasi
- Yksi matkasta myöhästynyt teekkari
- Henen jääminen puolivälissä matkaa pois

Saldo: Positiivinen

Local Group Exchange

Tampere - Paderborn

Maisterivaiheen fuksina ennen lähtöä en edes oikein tiennyt mitä kaikkea ES-TIEM-toiminta pitää sisällään ja millaisia tapahtumia sen kautta järjestetään. Kuulin muilta fukseilta tästä matkasta Saksaan ja ajattelin, että pakkohan se nyt on hyödyntää näin ainutlaatuinen tilaisuus.

Vielä lähtöpäivänäkään en tiennyt mitä reissulta odottaa. Matkalaukut pakattuani lähdinkin vain reteästi suuntaamaan kohti yhdessä tilattua tilataksia. Illalla vesisateessa DUO:lle kävellessäni mahassa oli kuitenkin sellainen kiva tunne, että reissusta tulee varmasti hyvä ja saatoinkin ohikulkijoiden silmään näyttää melko koomiselta yllälevä hymy kasvoillani.

Pirkkalan lentokentällä vastassa olikin jo iloinen teekkarijoukko odottamassa. Kaikkien kasvoilta oli nähtävissä innostus ja odotus tulevasta reissusta. Lentokentällä odottelu meni mukavasti muun muassa teemaan sopivasti pohtien yhdessä viime hetken hiontaa erään teekkarin saksan kielen kirjoitelmaan. Lopputulos oli lähes timanttinen, tietysti. Lisäksi lentokentällä puheenjohtaja teki oleellisen tarkastuksen matkaan

lähteviltä. Tarkastuksessa huomio keskittyi esimerkiksi seuraaviin asioihin: mukana tuli olla teekkarilakki, Rasputin sekä suomalaisia perinnetuomisia, kuten legendaarista minttuviinaa, saksalaisille ystäville.

Itse lento meni mukavasti ja illan edetessä saavuimme Bremeniin. Majapaikanamme toimivan hostelinkin onnistuimme löytämään ilman ongelmia. Nukkumapaikkojen organisoinnin jälkeen kokoontuimme yhdessä hostellin olohuoneeseen, jossa suurta hämmennystä aiheutti Suomen maantieteellinen merkintä kartalla. Onhan Suomi osa Ruotsia, onhan?

Ihmettelyn jälkeen vuorossa oli Maslow'n tarvehierarkian fysiologisten tarpeiden ainakin osittainen tyydyttäminen. Tätä lienee tarpeellista tarkentaa mahdollisten väärinkäsity-

sten varalta, eli ryhdyimme siis porukalla metsästämään ruokaa. Katujen edestakaisen ihmettelyn jälkeen päädyimme lopulta laadukkaaseen kebabravintolaan. Ruokailun jälkeen osa suuntasi hostelliin ja osa jatkoi matkaa paikalliseen pubiin yksille. Siellä eräs teekkarihatusta kiinnostunut herrasmies innostui tarjoilemaan teekkariporukalle muun muassa kuuluisia paikallisia yrittishotteja. Ilta venyi osalla pidempään ja osalla vähän vielä pidempään pelatessa hostellin olohuoneessa muiden asukkaiden kanssa pleikkarilla Batmania. Kaiken kaikkineen ilta oli siis hyvin onnistunut ensimmäinen kosketus Saksaan!

DAY 1 @ Paderborn

Aamulla Bremenistä heräsi innostunut ja osa vähän väsyneempi, mutta sitäkin innostuneempi matkaaja. Aamupalan jälkeen alkoi junamatkan kohti lopullista määränpäätä eli Paderborneria. Saavuttuamme määränpäähän vastassa oli joukko iloisia saksalaisia, jotka jakoivat ensitöikseen kaikille paikallisen panimon Paderborner-oluet. Kyseisen oluen laadusta liikkui monenlaisia mielipiteitä, mutta paikallisuuden voidaan sanoa tuottaneen kuitenkin lisäarvoa.

Juna-asemalta siirryttiin hostien kautta yliopistolle. Yliopistolla oli erilaisia oppitunteja saksalaisista perinteistä, mukaan lukien esittely tärkeistä saksankielisistä lauseista ja vitseistä sekä demonstraatio mitä mielenkiintoisimmista tavoista avata korkillinen olutpullo. Lopuksi jokaisen tulikin esitellä taitonsa tässä kyseisessä lajissa. Dönereiden syönnin jälkeen alkoi "City

Porukka Bremenin lentokentän raitiovaunupysäkillä. Kuva: Random saksalainen

Rallye”, jota varten meidät maailmanmatkajat jaettiin ryhmiin, joille annettiin mitä merkellisimpiä tehtäviä suoritettavaksi ympäri kaupunkia.

Kaupunkikierroksen jälkeen valmiit ryhmät siirtyivät yhdessä syömään erään saksalaisen järjestäjän Thomas Dirkwinkelin luokse. Osa ilmestyi paikalle tietysti astetta tyylikkäämmin muun muassa ostoskärryjen kera. Ruoka oli loistavaa, kuten Thomaksen tekemä aina. Saman illan aikana tutuksi tuli nykyään jo legendaarinen ja tunnetusti hyvin petollinen Otson ideoima juoma – absinthe with gin.

Thomaksen luota porukalla siirryttiin pelaamaan Kegelnä, joka on saksalainen hieman muunneltu versio tavallisesta keilauksesta. Kaikki peliin liittyvä oli oikeastaan vain hieman pienemmässä mittakaavassa. Kegelin jälkeen osa porukasta jatkoi vielä Paderbornerin yöelämään Sapphoclubille.

Vili Korhonen avaamassa Paderborn-eria viivottimella. Kuva: Laura Yltävä

DAY 2 @ Paderborn

Seuraavana päivänä ensimmäisenä ohjelmassa oli maailman suurimpaan tietokonemuseoon HNF:ään tutustuminen oppaan kera. Ennen ja jälkeen kierroksen innokkaat museokiertäjät löysivät museosta myös kaikenlaista mielenkiintoista aktiviteettia. Odotellessa on hyvä treenata esimerkiksi ryhmätyöskentelytaitoja

Aleksi Tuominen, Elina Ala-Mäyry, Laura Yltävä ja Antti Perälä ulkoiluttamassa Mopsia eräänä kaupunkikierroksen tehtävänä. Kuva: Lennard Eumann

pöytäjalkapallon avulla siten, että pelaajia on mahdollisimman monta.

Illalla tiedossa oli ryhmäkohtainen ”Walking Cocktail”, jossa tarkoituksena oli kiertää eri hostien luona testailemassa erilaisia hyviä drinkkejä. Kierroksen päätteeksi kukin ryhmä jäi syömään illallista viimeiseen pisteeseensä. Oma ryhmäni sai jäädä huikean Flachmannin luokse viettämään iltaa. Ryhmän kauhuksi huomasimme kuitenkin jossain vaiheessa iltaa, että Flachmannin elämän eliksiiri oli loppu! Cocktailkierroksen jälkeen porukka siirtyi yökerho Capiin jatkamaan yöllistä elämää Paderbornerin sydämessä.

DAY 3 @ Paderborn

Aamun valjetessa edessä oli monipuolinen sekoitus erilaisia urheilulajeja, kuten eräänlaista juoksevaa polttopalloa, jossa ryhmässä otettiin vauhtia, heittäydettiin matolle ja liu’uttiin siinä. Lisäksi tarjolla oli pingistä, futsaliala, koripalloa, köysillä leikkimistä sekä hieman muunneltua mustaa miestä edellä mainitun kaltaisella liukutekniikalla, jossa kiinniottaja sai päättää millaisella tekniikalla muut liukuvat. Elinan sanoja lainaten: ”Siellä sai todella päästää sisäisen lapsensa valloilleen”.

Urheilun jälkeen kokoonnuimme yhteen syömään hodareita erälle

hosteista. Ruokailun ohessa tuli opittua pelaamaan muun muassa fuksineidolle aivan uutta peliä Schnapsia. Hyvän ruuan ja pelien jälkeen porukka lähti suorittamaan yhdessä ”Pub Crawlia”, jonka tarkoituksena oli kiertää yhdessä erilaisia paikallisia pubeja. Pubikierroksen päätteeksi päädyimme yökerho Resiin, josta erinäisten kommervenkkiä ja katoamistemppujen jälkeen siirryimme edelleen erääseen irkkupubiin istumaan iltaa.

Irkkupubissa iloinen laulava teekkarijoukko herätti paljon mielenkiintoa omassa kabinetissaan ja ovelta

Felix Höing opettaa Laura Yltävää avaamaan pullon haarukalla. Kuva: ?

kävikin tiuhaan tahtiin ihmisiä ihmettelemässä mitä siellä kabinetin uumenissa oikein tapahtuu. Eräs hieman epäilyttävämpi kaveri uskalsikin sitten istua teekkarijoukon seuraan. Kaikkien hämmästykseksi kyseinen henkilö alkoi kuin salama kirkkaalta taivaalta repiä baarin seinää irti. Saatuaan tarpeeksi seinää rikki, hän kaivoi seinän sisältä ison metallikasan, joka paljastui lopuksi vanhaksi kassakoneeksi. Ylpeääkin ylpeämpänä mies kertoi sen olevan vanhaa kaupasta, jonka päälle publi on rakennettu. Oli siinä yksi jos toinenkin hieman hämillään.

DAY 4 @ Paderborn

Seuraavana aamuna tiedossa olikin uintia. Monien suusta kuulin miten edellisillan jälkeen oli mukava vain löhötä altaassa poreiden seassa. Lisäksi uimahallissa oli liukumäki, eikä aivan mikä tahansa liukumäki vaan sellainen, jossa pystyi ottamaan aikaa ja paras tulos pääsi tulostaululle. Tietysti osa teekkarijoukostamme kokeili monenlaisia strategioita parhaan tuloksen ja kunnian saavuttamiseksi. Erilaisia strategioita olivat muun muassa erilaiset juna- ja ryhmäliukuratkaisut.

Uinnin jälkeen porukka kokoontui yliopistolle suorittamaan "Hunger Gamesia", jossa tarkoituksena oli suorittaa erilaisia rasteja liittyen kyseiseen kirjasarjan tapaan. Tosin tässä

Elisa Lukin, Otso Mononen ja Philipp "Flachmann" Eising pelaamassa pingistä. Kuva: Laura Yltävä

tapauksessa "Hunger Games" todella oli nimensä veroinen. Nälkä oli kova ja kisat sitäkin kovemmat. Kisailun jälkeen siirryimme yliopiston sisätiloihin viettämään "International Night & Dinneriä", jossa oli perinteisiä saksalaisia ja suomalaisia herkkuja, sekä kiinteitä että nestemäisiä, tarjolla.

Tunnelma oli huumavavana katossa ja kaikilla tuntui olevan aivan älyttömän hauskaa. Niin hauskaa, että myös paikallinen viiksi noteerasi meidät. Jatkojen teemana toimi loistavasti flunkyball! Tosin, jälleen meidät noteerattiin auktoriteettien taholta ja hauska piti

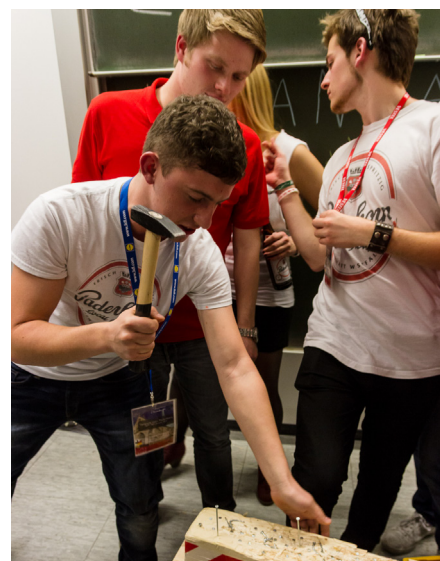
lopettaa ennen aikojaan.

DAY 5 @ Paderborn

Viimeisimpänä vaan ei vähäisimpänä päivänä tiedossa oli ensimmäiseksi kiipeilyä puistossa olevassa seikkailuradassa, jossa sai todella ylittää itsensä. Valjaiden kera ihmiset kiipeilivät muun muassa heiluvien puulautojen päällä monien metrien korkeudessa. Rataan kuului järven ylitys ja useita rankempiakin osuuksia. Rankan kiipeilyn jälkeen porukka pääsi kuitenkin syömään ja levähtämään Thomas Waldin luokse.

Saksalaisia ja suomalaisia Paderborn-paidoissa. Kuva: ?

Thomas Wald, Patrick Burchert ja Philipp Henne pelaamassa naula lankkuun peliä. Kuva: Laura Yltävä

Aleksi Tuominen suorittamassa shot-gun rangaistusta. Kuva: Laura Yltävä

Edellisen illan touhut ja kiipeily tuntuivat jäsenissä, mutta edessä oli vielä viimeinen ilta! Saksalaiset toverimme olivat suunnitelleet aivan upeat "German SitSit". Tämän fuksineidon ensimmäiset sitsit olivatkin siis Saksan maalla. Sitseillä ruoka oli aivan täydellistä, laulut hauskoja ja rangaistukset hyvin mielenkiintoisia. Mieleenpainuvien rangaistus oli tunnetun hapankaalin syöntikisa, jossa muun muassa Aleksi ja Laura taistelivat keskenään. Ensimmäisten suupalojen jälkeen ilmeiden perusteella olikin jo selvää, miten kisassa tulee käymään. Lopuksi Laura söi hapankaalihimoonsa vielä lisää hapankaalia Aleksin lautaselta.

Sitsien päätteeksi pelasimme vielä jo aiemmilta päiviltä tuttua flunkyballia. Tosin tälläkään kertaa peliä ei päästy loppuun asti. Flunkyballin keskeytymisen jälkeen siirryimme erään saksalaisen kotiin istumaan iltaa ennen aikaista lähtöä kohti Suomea. Tunnelma oli käsin kosketeltavan huikea, mutta samalla hyvin haikea. Tieto siitä, että joutuisi jättämään nämä uudet mahtavat ystävät Saksaan, tuntui surulliselta. Tosin sitäkin enemmän halusi nauttia täysillä viimeisistä hetkistä muun muassa laulaen yhdessä parvekkeella pumppulaulua suomeksi.

Kotiinpaluun koittaessa jätimme haikeat hyvästit uusille ystävillemme ja aloitimme raskaan, hektisen ja adrenaliinipitoisen kotiinpaluun. Kaikesta kotiinpaluun yhteydessä ollees-

ta paniikista on kiittäminen Saksan juna-aikatauluja ja niiden pitämättömyyttä. Onneksi kaikki kuitenkin vahvoista epäilyistä huolimatta päättyi hyvin ja pääsimme kuin pääsimmekin lentokoneeseen.

Lentokoneessa tunnelma oli väsynyt, onnellinen ja haikea. Ihmisten kanssa keskustellessa tuli selväksi, että vaikka suurelle osalle joukosta kyseinen ESTIEM-reissu oli ensimmäinen, se ei todellakaan tulisi jäämään viimeiseksi. Koko lentomatkan tuli vielä hehkutettua erilaisia tapahtumia ja muistoja. Monien suusta tuli esiin nimenomaan se, että vaikka reissu olikin täynnä mukavaa ohjelmaa, parasta kaikessa oli ne oikeasti aivan huikeat ihmiset.

Oma ensimmäinen ESTIEM-reissuni olikin siis yksi elämäni parhaimmista viikoista. En siis voi kuin lämpimästi suositella samankaltaisiin reissuihin osallistumista aivan kaikille. Vielä kotiin saavuttuani ajattelin kaikkea englanniksi ja vielä pari päivää reissun jälkeen päässäni soi "Ist das nicht die Hobelbank? Ja das ist die Hobelbank! Hobelt die nicht blitzblank? Ja die hobelt blitzblank! Hobelbank! Blitzblank!".

Ja mitä ikävään tulee, kuten estiemerit tapaavat sanoa: "See you somewhere in Europe!" Lopuksi vielä kiitän isosti kaikkia mukana olleita upeita kanssamatkustajia.

Tina Hietasalo

Pumppulaulusta tuli hitti erityisesti Antjen mielestä. Kuva: Laura Yltävä

Sebastian Stelzer, Thomas Wald ja Tommi Valkonen esilaulamassa Hobelbankia German Sitseillä. Kuva: Laura Yltävä

be **>** you
imagined

This is your invitation to join an organization offering greater opportunity, greater challenge and greater satisfaction.

Check out our summer internship opportunities: accenture.fi/summerintern2015

More information about Accenture as a workplace, visit: accenture.fi/tyopaikat

Strategy | Digital | Technology | Operations

accenture
High performance. Delivered.